

GROOTJANS, Frans, politicus en journalist (Wilrijk 24 januari 1922).

Licentiaat handels- en consulaire wetenschappen aan de Rijkshandelshogeschool Antwerpen. Begon

zijn politieke loopbaan bij de Liberale Jeugd, waarvan hij nationaal voorzitter was. Werd redacteur van het Antwerpse dagblad De Nieuwe Gazet, dat hij nu als directeur-generaal leidt. Van 1949 tot '54 was hij provinciaal raadslid van de provincie Antwerpen voor de Liberale Partij. Op 11 april 1954 werd hij kamerlid, als vertegenwoordiger van het arrondissement Antwerpen. Hij werd tot heden telkens herkozen. In maart 1966 werd hij minister van nationale opvoeding in het katholiek-liberale kabinet-Vander Boeynants-De Clercq.

Frans Grootjans is al jaren bijzonder actief in het Liberaal Vlaams Verbond. Hij is de auteur van het wetsontwerp Rijksuniversiteit Antwerpen. Als minister publiceerde hij de uitvoeringsbesluiten van de taalwetgeving. Zo werd o.m. de taalinspectie ingevoerd. De taalwetten voorzagen ook in de oprichting van tien Nederlandstalige scholen in het Brusselse en Grootjans gaf opdracht een rapport op te stellen waarin werd nagegaan waar in de Brusselse agglomeratie gebrek was aan Nederlandstalig onderwijs. Dit geruchtmakende „rapport-Kint” veroorzaakte toen heel wat deining.

Frans Grootjans werkte nauw samen met zijn collega's Herman Vanderpoorten en Willy de Clercq. Dit driemanschap moet in de Vlaams-liberale top als één geheel worden beschouwd. Terwijl Grootjans nationale opvoeding beheerde, zorgde Vanderpoorten als minister van binnenlandse zaken voor de coördinatie van de taalwetten (Koninklijk Besluit van 18 juli 1966) en de besluiten die de taalwetten van 1962 en '63 uitvoerbaar moesten maken. Zo kon de Vaste Commissie voor Taaltoezicht haar bij wet opgelegde taak vervullen.

Ook in de oppositie heeft Grootjans zich voor de Vlaamse belangen ingespannen. Kenmerkend is de actie voor de Vlaamse diplomaten. Zijn politieke ervaringen sociaal-economische kennis maakten hem tot de geschikte man om de doctrine van de Vlaamse Partij voor Vrijheid en Vooruitgang (PVV) te „denken” en te schragen. Opmerkelijk was zijn pleidooi om, naast de economische en sociale vraagstukken, te „leren omgaan met de welvaar”. Op de plenaire vergadering van de Vlaamse PVV, juni 1971, zei Grootjans dat het normaal is dat de Vlaamse economische groei thans sneller verloopt, omdat men van een aanzienlijke achterstand uit vertrokken was. Het indrukwek-

kend groeiritme van explosieve centra geeft een onjuist beeld van de economische knelpunten in het Vlaamse land, waar het aantal achteropblijvende regio's nog altijd aanzienlijk is. Vandaar Grootjans' verzet tegen een zgn. compensatiebeleid voor Wallonië.

In de Vlaams-liberale lijn komt Grootjans altijd opnieuw op voor krachtige Vlaamse culturele uitstraling, een doordachte regionaal-economische politiek, groeiende culturele autonomie en een „volwassen Vlaming zijn.”

In maart 1973 werd hij, in opvolging van W. de Clercq, voorzitter van de Vlaamse PVV en, in opvolging van H. Vanderpoorten, ondervoorzitter van de Cultuurraad voor de Nederlandstalige Cultuurgemeenschap.

ARMAND BEYENS